

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **ALMET CZ s.r.o., IČ: 27473163**, se sídlem Hradec Králové, Brožíkova 1685, zastoupen společností UNTAX, s.r.o., IČ: se sídlem Praha 10, U Továren 256/14, Praha 8, Zenklova 193, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Praha 4, Budějovická 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2010, č. j. 20085-7/2010-900000-302,

T a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se podáním žaloby dne 2. 2. 2011 domáhal u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 24. 11. 2010, č. j. 20085-7/2010-900000-302, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Celního ředitelství Hradec Králové ze dne 14. 4. 2010, č. j. 5329/2010-060100-23, tak, že podle § 50 odst. 6 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů, s přihlédnutím k zákonu č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů.

Celní ředitelství Hradec Králové dne 14. 4. 2010 zamítlo návrh společnosti ALMET CZ na vydání povolení příjemce pro opakované přijímání vybraných výrobků z jiných členských zemí v režimu podmíněného osvobození od daně, když po posouzení všech

podkladů podle § 22 zákona o spotřebních daních dospělo k závěru, že žadatel není subjektem, který by nabízel záruky řádného provádění operací souvisejících s příjemcem pro opakované přijímání vybraných výrobků z jiných zemí v režimu podmíněného osvobození od daně.

Tento závěr Celní ředitelství Hradec Králové opřelo o výsledky finanční analýzy společnosti ALMET CZ zpracované na základě finanční závěrky za rok 2007 až 2009, podle níž jde o subjekt finančně nestabilní.

Žalovaný správní orgán v odvolacím řízení doplnil nové podklady pro rozhodnutí, když k původní finanční analýze ze dne 9. 3. 2010, č. j. 1460/2010-140100-20, mj. doplnil finanční analýzu ze dne 24. 9. 2010, č. j. 1460/2010-140100-20.

Žalovaný uvedl, že z doplněné finanční analýzy vyplývá, že finanční situace společnosti ALMET CZ byla posuzována na základě údajů z předložených účetních závěrek ve zkráceném rozsahu za účetní období 2007 až 2009. Za rok 2007 dosáhla zisku 13.000 Kč, za rok 2008 se propadla do hluboké ztráty 162.000 Kč a v roce 2009 nevyvíjela žádnou činnost a vykázala nulové tržby, přičemž výsledkem hospodaření byla ztráta ve výši ostatních finančních nákladů ve výši 3.000 Kč.

Žalovaný uvedl, že vycházel z charakteru povolení příjemce pro opakované přijímání vybraných výrobků z jiných členských zemí v režimu podmíněného osvobození od daně, které je rozhodnutí osobní povahy (ad personam), neboť se nijak netýká práva k určité věci, ale naopak řeší daňové poměry individuálně určené osoby tím, že zakládá její právo vykonávat daňové relevantní činnosti, aniž by vznikala daňová povinnost ohledně spotřební daně. De facto tedy jde o doklad daňové povinnosti. Právě proto zákon o spotřebních daních stanoví pro vydání povolení určité podmínky, které jsou vázány výhradně na osobu budoucího držitele povolení stanovených v ustanovení § 22 citovaného zákona. Při vlastním rozhodování postupuje správce daně podle § 2 odst. 3 daňového řádu.

K odvolacím námitkám žalovaný mj. uvedl, že předpokladem pro kladné vyřízení návrhu není pouze splnění náležitostí podle § 22 odst. 2 písm. a) až h) zákona o spotřebních daních, které jsou pouze povinnými náležitostmi a přílohami a musí být uvedeny v návrhu na vydání povolení, ale nejsou podmínkami, při jejichž splnění vzniká na vydání povolení nárok. V rámci rozhodovacího procesu musí být zohledněny veškeré zjištěné relevantní skutečnosti a teprve na základě komplexního zhodnocení všech zjištěných skutečností, je možné rozhodnout, zda navrhovatel splňuje podmínky pro vydání příslušného povolení.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a tvrdil, že důvody, pro které nebylo vyhověno jeho návrhu na vydání povolení pro opakované přijímání vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně podle § 22 zákona o spotřebních daních, jsou nepravdivé a irelevantní.

Žalobce nesouhlasil s provedenou finanční analýzou č. j. 1460/2010-140100-20 za účetní období roku 2008, kdy žalobci vznikly jen režijní náklady ve výši 108.000 Kč a v důsledku nevykonávání činnosti společnost v roce 2008 utrpěla ztrátu ve výši 162.000 Kč. Žalobce uváděl, že ve zkoumaném období skutečně činnost nevykonával. Pak mechanické

porovnávání těchto číselných údajů nemá žádnou vypovídací schopnost a nemůže se stát nástrojem pro hodnocení finanční stability žalobce.

Žalobce nesouhlasil s finanční analýzou za zdaňovací období 2007, když dosažená ztráta hospodaření ve výši 162.000 Kč byla odečtena ze základního kapitálu a připočtením zisků z předchozích let, autor finanční analýzy dospěl k závěru, že společnost vlastní kapitál ve výši 81.000 Kč.

Žalobce namítal, že předstírání údivu autorem finanční analýzy, prvostupňovým orgánem i žalovaným nad tím, že případné zajištění daně ve výši 1,368.750 Kč není možné provést z majetku společnosti, již jen dokresluje formalistický a mechanický přístup bez zapojení rozumového posouzení situace.

Žalobce dále namítal, že správní orgán prvního stupně s žalobcem žádný protokol dne 20. 4. 2010 s ním nesepsal. Žalobce nesouhlasil s údaji uváděnými na str. 2 rozhodnutí o odhadech výše obchodů žalobce. Pakliže žalobce uváděl odhady výše svých obchodů, rozhodně to nemohlo být v předmětném řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 11. 7. 2011 navrhnul žalobu zamítnout. K protokolu ze dne 20. 4. 2010 omluvil nesprávnou formulaci tak, že nebyl sepsán Celním ředitelstvím Hradec Králové, nýbrž Finančním úřadem v Hradci Králové, č. j. 123824/10/22860, při ústním jednání s jednatelem žalobce, s tím, že tato nepřesnost nemění nic na zjištěných skutkových okolnostech.

Městský soud v Praze ve věci rozhodl bez jednání, neboť k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního se žádný z účastníků řízení nevyjádřil.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti:

- v žádosti žalobce o vydání povolení oprávněného příjemce pro opakované přijímání vybraných výrobků doručená Celnímu ředitelství Hradec Králové dne 24. 11. 2009 se mj. uvádí:
 - b) předpokládaný roční objem vybraných výrobků přijímaných v režimu podmíněného osvobození od daně je 1,500.000 litrů;
 - c) název: střední oleje a těžké plynové oleje podle § 45 odst. 1 písm. b) – obchodní označení: Nafta motorová;
- do protokolu sepsaného dne 20. 4. 2010 Finančním úřadem v Hradci Králové o ústním jednání v daňovém řízení pan V., jednatel společnosti ALMET CZ, po výzvě popsat

činnost společnosti, uvedl: „má zažádáno o oprávněného příjemce na CÚ a čekáme na rozhodnutí. Dále jsou podepsány zprostředkovatelské smlouvy a již běží fakturace. Jde o nákup a prodej paliv a maziv, jde o velkoobchod týkající se rafinérií. Nakupujeme se u BP, OMV, LukOilu, z Německa, Ruska či Rakouska. Jedná se o obchody v objemu cca 40-50 mil. Kč bez daně měsíčně. Správci daně byla předána faktura č. 10010002 pro FAU s.r.o. za zprostředkování prodeje PHM v částce 155.600 + DPH. Podle p. Vecka jde o obchod mezi firmou KOPOS s.r.o. Kolín a firmou FAU. Nyní tato firma nakupuje palivo z firmy BP, jelikož má již povolení oprávněného příjemce, co my ještě nemáme. Máme dohodnuty pronájmy od bývalého Tonama (nyní TopekOil) v Pardubicích – zatím ale nájemní smlouva uzavřena není. Zde by se měly pohonné hmoty skladovat, pokud se nepovezou od dodavatele přímo k odběrateli. Skladovací objem by měl činit cca 10 milionů litrů. Pan V. dále uvedl, že pracoval ve firmě PINUS s.r.o. z Prahy, která s PHM pracovala. Pan V. dále uvedl, že společnost ALMET CZ má základní jmění, které bude průběžně navyšováno, prostory zatím nejsou žádné, zdroj financování činnosti bude ze soukromých prostředků společníků, zatím půjčky neproběhly, společnost zatím nemá žádného zaměstnance - do budoucna maximálně dva a jejich pracovní náplň bude logistická. Největším odběratelem bude firma FAU. Pokud jde o plánovaný obrát společnosti, firma FAU je měsíčně schopna odebrat až 8 mil. litrů v naftě a od toho se obrát odvíjí.“

- do protokolu sepsaného dne 15. 3. 2010 Celním ředitelstvím Hradec Králové o ústním jednání v daňovém řízení pan V., jednatel společnosti ALMET CZ, k otázce způsobu získání prostředků na zaplacení nakoupené motorové nafty, když dle dodaných účetních dokladů SLMET CZ nedisponuje množstvím finančních prostředků potřebných k řádnému obchodování s komoditou minerálních olejů, mj. sdělil, že „ze soukromých prostředků jednatele a společníků, a že za nimi stojí FAU s.r.o., IČ: 49610431, Opava. Dále uvedl, že budou přijímat výrobky British Petrol, Německo a PMV, ale že nemá smlouvu s dodavatelem. Ke zkušenostem s vedením firmy, která obchoduje v rámci EU s minerálními oleji, uvedl, že se od roku 2004 pohybuje v oblasti obchodování s minerálními oleji.“

Podle § 22 odst. 1 zákona o spotřebních daních, ve znění platném do 30. 4. 2011, oprávněný příjemce může vybrané výrobky opakovaně přijímat v režimu podmíněného osvobození od daně jen na základě povolení vydaného celním ředitelstvím na návrh podaný prostřednictvím celního úřadu.

Podle § 22 odst. 2 zákona o spotřebních daních v návrhu na vydání povolení musí být uvedeny tyto náležitosti:

a) obchodní firma nebo název, sídlo a daňové identifikační číslo 12) plátce, je-li navrhovatel právnickou osobou; jméno a příjmení, popřípadě obchodní firma, místo pobytu a daňové identifikační číslo plátce, je-li navrhovatel fyzickou osobou,

b) předpokládaný roční objem vybraných výrobků přijímaných v režimu podmíněného osvobození od daně,

c) název, popřípadě obchodní označení vybraných výrobků přijímaných v režimu podmíněného osvobození od daně,

d) čestné prohlášení navrhovatele, že neporušuje podmínky stanovené zvláštními právními předpisy pro ochranu života a zdraví osob a životního prostředí,

e) doklad o tom, zda a v jaké výši má navrhovatel v České republice nedoplatek evidovaný celním nebo finančním úřadem nebo nedoplatek na pojistném a na penále na

veřejné zdravotní pojištění nebo na pojistném a na penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, který nesmí být v den podání návrhu starší více než 30 kalendářních dní,

f) čestné prohlášení navrhovatele, zda mu byla udělena pokuta za závažné nebo opakované porušení celních nebo daňových předpisů, je-li navrhovatel fyzickou osobou, nebo zda navrhovatel, jeho statutárním orgánům nebo členům statutárních orgánů byla uložena pokuta za závažné nebo opakované porušení celních nebo daňových předpisů, je-li navrhovatel právnickou osobou,

g) sdělení o způsobu zajištění daně,

h) výpis z obchodního rejstříku nebo výpis z živnostenského rejstříku, 18) který nesmí být starší více než 30 kalendářních dní.

Podle § 22 odst. 3 zákona o spotřebních daních název vybraného výrobku podle odstavce 2 písm. c) musí být uveden dostatečně přesným termínem, který umožní zjištění totožnosti vybraného výrobku tak, aby bylo možné jednoznačně stanovit, jaká sazba daně je pro tento výrobek stanovena.

Podle § 22 odst. 19 zákona o spotřebních daních Celní ředitelství odejme povolení oprávněnému příjemci, jestliže

a) pominuly důvody, na jejichž základě bylo vydáno,

b) oprávněný příjemce po vydání povolení neplní povinnosti, které jsou podmínkou pro jeho vydání podle odstavce 6, nebo nevede řádně účetnictví nebo evidenci podle tohoto zákona (§ 39), nebo jinak porušuje povinnosti oprávněného příjemce a ani uložení pokuty nevedlo k nápravě,

c) oprávněný příjemce o odnětí povolení požádá, nebo

d) oprávněný příjemce po dobu tří po sobě jdoucích kalendářních měsíců bezdůvodně nepřijímá vybrané výrobky,

e) opakovaně nedoplní zajištění daně ve lhůtě stanovené v § 21 odst. 10.

Podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. května 2013, čj. 9 Af 1/2010-40, návrhu na vydání povolení opakovaně přijímat vybrané výrobky z jiných členských zemí v režimu podmíněného osvobození od daně (§ 22 zákona o spotřebních daních) lze vyhovět pouze v tom případě, že osoba navrhovatele skýtá dostatečné záruky řádného plnění daňových povinností souvisejících s podnikatelskou činností, kterou hodlá podle vydaného povolení vykonávat.

Při vypořádání žalobních námitek se Městský soud v Praze řídil ustálenou judikaturou zdejšího soudu, a to především žalovaným namítaným rozsudkem ze dne 30. prosince 2010, č. j. 8 Ca 413/2007-45, tak i citovaným rozsudkem ze dne 29. května 2013, čj. 9 Af 1/2010-40.

Pokud žalobce tvrdil, že důvody, pro které nebylo vyhověno jeho návrhu na vydání povolení pro opakované přijímání vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně podle § 22 zákona o spotřebních daních, jsou nepravdivé a irelevantní, musel soud tuto jeho námitku odmítnout jako neodůvodněnou.

Dne 20. 4. 2010 Finanční úřad v Hradci Králové s žalobcem sepsal protokol o ústním jednání, do něhož jednatel žalobce - společnosti ALMET CZ, uvedl, že žalobce není vlastníkem žádných prostor pro stáčení, skladování vybraných výrobků, čerpacích stanic nebo dalších prostor, ve kterých by docházelo k manipulaci s vybranými výrobky. Konkrétně

uvedl: *Máme dohodnuty pronájmy od bývalého Tonama (nyní TopekOil) v Pardubicích – zatím ale nájemní smlouva uzavřena není. Zde by se měly pohonné hmoty skladovat, pokud se nepovezou od dodavatele přímo k odběrateli. Skladovací objem by měl činit cca 10 milionů litrů.*

Na základě prověření informací, písemností a údajů uvedených žalobcem v návrhu na vydání povolení, protokolů o ústním jednání sepsaných Finančním úřadem v Hradci Králové a Celním ředitelstvím Hradec Králové, dospěl správní orgán prvního stupně k závěru, že žadatel není subjektem, který by nabízel záruky řádného provádění operací souvisejících s příjemcem pro opakované přijímání vybraných výrobků z jiných zemí v režimu podmíněného osvobození od daně.

Žalovaný poté v rozhodnutí o odvolání ze dne 24. 11. 2010, č. j. 20085-7/2010-900000-302, mj. uvedl, že předpokladem pro kladné vyřízení návrhu není pouze splnění náležitostí podle § 22 odst. 2 písm. a) až h) zákona o spotřebních daních, které jsou pouze povinnými náležitostmi a přílohami a musí být uvedeny v návrhu na vydání povolení, ale nejsou podmínkami, při jejichž splnění vzniká na vydání povolení nárok. V rámci rozhodovacího procesu musí být zohledněny veškeré zjištěné relevantní skutečnosti a teprve na základě komplexního zhodnocení všech zjištěných skutečností, je možné rozhodnout, zda navrhovatel splňuje podmínky pro vydání příslušného povolení.

Městský soud v Praze dospěl k závěru, že se žalovaný správní orgán vypořádal s odvolacími námitkami dostatečně. Vybrané výrobky definované v zákoně o spotřebních daních totiž podléhají zvýšenému daňovému dohledu ze strany státu, který prostřednictvím celních orgánů – správců spotřebních daní provádí dozor nad dodržováním podmínek stanovených zákonem o spotřebních daních tak, aby bylo zabezpečeno zjištění, stanovení a splnění všech daňových povinností u povinných daňových subjektů. Institut oprávněného příjemce, který je na základě povolení oprávněn opakovaně přijímat vybrané výrobky v režimu podmíněného osvobození od daně podle § 22 zákona o spotřebních daních, poskytuje držiteli povolení určité výhody zejména v přiznávání, vyměřování a vybírání daní a držení nezdaněných vybraných výrobků. Využití tohoto oprávnění je v zákoně o spotřebních daních podmíněno povolením příslušného celního ředitelství na základě vyhodnocení veškerých podkladů pro rozhodnutí, přičemž se přihlíží ke všemu, co v daňovém řízení vyšlo najevo. Předpokladem kladného vyřízení návrhu není pouze splnění náležitostí podle § 22 odst. 2 písm. a) až h) zákona o spotřebních daních, které jsou pouze povinnými náležitostmi a přílohami a musí být uvedeny v návrhu na vydání povolení. Tyto náležitosti nejsou podmínkami, při jejichž splnění vzniká na uведенé povolení nárok. Návrh bude kladně vyřízen pouze v případě, že navrhovatel splní příslušné formální náležitosti a z dalších podkladů bude naprosto zřejmé, že je zde jistota řádného plnění veškerých daňových povinností vzniklých v souvislosti s podnikatelskou činností daňového subjektu. Povolení pro opakované přijímání vybraných výrobků z jiných členských zemí v režimu podmíněného osvobození od daně by tak měl obdržet pouze daňový subjekt, který kromě toho, že splnil formální náležitosti a další požadované skutečnosti, má také dlouhodobou a jasnou podnikatelskou minulost. Takovou dlouhodobou a jasnou podnikatelskou minulost však žalobce neprokázal.

Jak vyplývá z ustálené judikatury Městského soudu v Praze splnění formálních náležitostí pro vydání předmětného povolení, ještě nemusí vést automaticky k jeho vydání, na které není právní nárok. V inkriminovaném řízení vyšlo najevo velké množství pochybností a rozporností, které vedly správní orgány k závěru, že žalobce povolení pro opakované

přijímání vybraných výrobků z jiných členských zemí v režimu podmíněného osvobození od daně nelze vydat.

Správní orgány v inkriminované věci zadaly finanční analýzu společnosti ALMET CZ, která byla posléze po podaném odvolání doplněna.

Žalobce nesouhlasil s finanční analýzou č. j. 1460/2010-140100-20 za účetní období roku 2008, kdy žalobci vznikly jen režijní náklady ve výši 108.000 Kč a v důsledku nevykonávání činnosti společnost v roce 2008 utrpěla ztrátu ve výši 162.000 Kč. Žalobce uváděl, že ve zkoumaném období skutečně činnost nevykonával. Pak mechanické porovnávání těchto číselných údajů nemá žádnou vypovídací schopnost a nemůže se stát nástrojem pro hodnocení finanční stability žalobce. Nesouhlasil s finanční analýzou za zdaňovací období 2007, když dosažená ztráta hospodaření ve výši 162.000 Kč byla odečtena ze základního kapitálu a připočtením zisků z předchozích let, autor finanční analýzy dospěl k závěru, že společnost vlastní kapitál ve výši 81.000 Kč. Namítal, že předstírání údivu autorem finanční analýzy, prvostupňovým orgánem i žalovaným nad tím, že případné zajištění daně ve výši 1,368.750 Kč není možné provést z majetku společnosti, již jen dokresluje formalistický a mechanický přístup bez zapojení rozumového posouzení situace. Městský soud v Praze však tyto námitky nemohl považovat za odůvodněné. Žalobce totiž finanční analýzu pouze zkritizoval, aniž by však své kritické námitky nějak doložil.

Ze správního spisu soud ověřil, že Finanční analýza byla zpracována dne 9. 3. 2010 pod č. j. 1460/2010-140100-20 za použití standardních metod finanční analýzy, přičemž tato metoda byla hodnocena jako plně vyhovující nezávislými odbornými posudky (Fakulta podnikohospodářská Vše, Fakulta managementu a ekonomiky UTB Zlín, Ekonomická fakulta VŠB – TU Ostrava). Je to metoda komplexní a zahrnuje analýzu kvantitativních údajů účetní závěrky a jejich vývoj v čase, analýzu poměrových ukazatelů. Odvětvovou analýzu, použití bonitních a bankrotních modelů. Výsledky jednotlivých dílčích zjištění jsou porovnávány ve vzájemných souvislostech. Z tohoto důvodu nelze finanční analýzu redukovat pouze na porovnávání vybraných poměrových ukazatelů s doporučenými hraničními hodnotami.

Soud se poté zabýval Zprávou o provedení finanční analýzy ze dne 9. 3. 2010 doplněnou dne 24. 9. 2010, vypracovanou Celním ředitelstvím Ostrava. Podkladem této finanční analýzy byla

- priznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roků 2007 a 2008,
- rozvaha ve zjednodušeném rozsahu ke dni 31. 12. 2007, jakož i ke dni 31. 12. 2008 a 31. 12. 2009,
- výkaz zisku a ztráty ve zjednodušeném rozsahu ke dni 31. 12. 2007, jakož i ke dni 31. 12. 2008 a ke dni 31. 12. 2009,
- příloha k účetní závěrce ve zkráceném rozsahu 2007, jakož i 2008,
- Cash flow 2007 a 2008,
- FÚ v Hradci Králové: Potvrzení ze dne 23. 11. 2009,
- OSSDZ Hradec Králové: Potvrzení ze dne 23. 11. 2009,
- VZP ČR: Potvrzení ze dne 23. 11. 2009.

Hodnocení majetkové a finanční situace bylo provedeno ke dni 31. 12. 2009 a analyzována byla rentabilita, likvidita, zadluženost a ostatní ukazatele (aktivita, produktivita práce). Na základě provedené finanční analýzy byla hodnocená společnost k 31. 12. 2009 shledána finančně nestabilní, a to vzhledem k následujícím skutečnostem:

- ztrátovost v účetních obdobích 2008 a 2009,
- meziroční pokles tržeb k 31.12.2008 o 97%; nulové tržby k 31. 12. 2009;
- snížení hodnoty aktiv k 31. 12.2009 o 69%;
- pokles vlastního kapitálu k 31. 12. 2008 (85 tis. Kč) a k 31. 12. 2009 (81 tis. Kč) pod hodnotu základního kapitálu (200.000 Kč);
- dlouhá průměrná doba obratu krátkodobých pohledávek (173 dní) a závazků (233 dní); většina pohledávek (73 %) a závazků (97%) k 31. 12. 2008 po lhůtě splatnosti více než 180 dní;
- nejasný stav krátkodobého finančního majetku (nesoulad uvedeného v rozvaze se stavem uvedeným ve výkazech cash-flow).

Městský soud v Praze nepovažuje provedenou finanční analýzu za formalistickou a zpracovanou mechanicky bez zapojení rozumového posouzení situace. Žalobce pouze kriticky odmítal finanční analýzu, avšak její závěry nijak nevyvrátil. Za této situace potom soud dospěl k závěru, že je na místě přisvědčit doporučení finanční analýzy, neboť žalobce tyto závěry pouze odmítal, jejich pravdivost nijak nezpochybnil ani nevyvrátil, především však nepředložil žádné důkazy dokládající jeho finanční stabilitu.

Městský soud v Praze musel připomenout, že udělením povolení pro opakované přijímání vybraných výrobků z jiných členských zemí v režimu podmíněného osvobození od daně získává jeho držitel velkou výhodu, resp. ulehčení v tom smyslu, že nemusí při nakoupení vybraných výrobků platit spotřební daň, a může tak nakládat s nezdaněnými vybranými výrobky. Tuto výhodu může správce daně poskytnout pouze subjektu, který mu poskytuje určitou jistotu (záruky), že tuto získanou výhodu „nezneužije“ a že bude plnit řádně své daňové povinnosti. Tento subjekt musí být pro správce daně důvěryhodný, a to zejména v případě, kdy se jedná o dovoz minerálních olejů, u kterých je sazba spotřební daně vysoká a spotřební daň může v případě jednoho dovozu činit i několik milionů korun. Žalobce však takovou jistotu správním orgánům ani soudu neposkytl.

Pokud žalobce namítal, že správní orgán prvního stupně s žalobcem žádný protokol dne 20. 4. 2010 s ním nesepsal, a že údaje uváděné na str. 2 rozhodnutí o odhadech výše obchodů žalobce rozhodně nemohly být v inkriminovaném řízení, musel soud konstatovat, že v rozhodnutí zmiňovaný protokol skutečně nebyl sepsán Celním ředitelstvím Hradec Králové, nýbrž Finančním úřadem v Hradci Králové. Toto pochybení spočívající v chybě v psaní však nemohlo mít za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.

Skutečnost, že návrh žalobce na vydání povolení pro opakované přijímání vybraných výrobků z jiných členských zemí v režimu podmíněného osvobození od daně obsahoval všechny zákonem stanovené náležitosti v ustanovení § 22 odst. 2 zákona o spotřebních daních, zcela jistě neznamená, že žalovaný správní orgán je povinen tomuto návrhu vyhovět a požadované povolení žalobci vydat. Uvedení všech obligatorních náležitostí návrhu a předložení zákonem vyžadovaných příloh je toliko předpokladem kladného vyřízení návrhu, nezakládá však navrhovateli právní nárok na vydání předmětného povolení.

Návrhu na vydání povolení pro opakované přijímání vybraných výrobků z jiných členských zemí v režimu podmíněného osvobození od daně lze vyhovět pouze v tom případě, že osoba navrhovatele skýtá dostatečné záruky řádného plnění daňových povinností souvisejících s podnikatelskou činností, kterou může podle vydaného povolení vykonávat. K

tomuto závěru lze dospět na základě teleologického výkladu relevantních právních norem (zákona o spotřebních daních a daňového řádu), zohledňujícího smysl a účel dané právní úpravy.

Dalším neméně významným faktorem je obecně známé riziko vzniku značných daňových úniků při nakládání s vybranými výrobky (minerálními oleji), související s hodnotou (cenou) těchto výrobků, a z toho pramenící požadavek minimalizace tohoto rizika. Zájmem státu, který správce daně hájí především, je zájem na řádném výběru daní a předcházení vzniku daňových úniků. Aby dostál zákonem stanovené povinnosti chránit zájmy státu, je správce daně při rozhodování o vydání předmětného povolení oprávněn a zároveň též povinen posoudit, zda lze vzhledem ke všem zjištěným skutečnostem osobu navrhovatele považovat za důvěryhodný subjekt, u něhož lze očekávat řádný výkon podnikatelské činnosti v návaznosti na vydané povolení a též řádné plnění daňových povinností, které jsou s touto činností spjaty.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 24. února 2015

**JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu**

**za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová**